

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nożykowska

Ławnicy: Maria Królikowska, Krystyna Sajkiewicz

Protokolant: Maciej Przesmycki

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko Ministerstwu Cyfryzacji w W.

o odszkodowanie

zasądza od pozwanego Ministerstwa Cyfryzacji w W. na rzecz powoda J. G. kwotę 30.870 zł (trzydzieści tysięcy osiemset siedemdziesiąt złotych) tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę;

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

wyroкови w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 10. 290 zł (dziesięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 lutego 2014 r. skierowanym przeciwko Centrum (...) w W. powód J. G. domagał się zapłaty kwoty 30.870 zł, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za nieuzasadnione lub niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę, zawartej na czas nieokreślony oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu. Powód w uzasadnieniu zakwestionował prawdziwość i konkretność wskazanych przyczyn wypowiedzenia.

W odpowiedzi na pozew z dnia 11 marca 2014 r. pozwany Centrum (...) w W.) wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że przyczyny wypowiedzenia są rzeczywiste i konkretne.

W toku procesu pełnomocnik powoda popierał powództwo i wnosił o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Z uwagi na przekształcenia po stronie pozwanej Sąd zmienił oznaczenie strony pozwanej najpierw na Centrum (...) (k 217), a następnie na Ministerstwo Cyfryzacji w związku z likwidacją pozwanego podmiotu i przystąpieniem do procesu jako następcy prawnego Ministerstwa Cyfryzacji (k240).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. G. był zatrudniony przez pozwanego – wówczas Zakład (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 11 września 2006 r. na czas określony do dnia 31 grudnia 2007 r. na stanowisku głównego specjalisty w pełnym wymiarze czasu pracy (umowa o pracę na czas określony k. 2 części B akt osobowych).

W dniu 28 grudnia 2007 r. powód oraz pozwany zawarli kolejną umowę o pracę na czas określony od dnia 1 stycznia 2008 r. do 30 czerwca 2008 r., na podstawie której powód świadczył pracę Kierownika Projektu w pełnym etacie. (umowa o pracę na czas określony k. 20 części B akt osobowych).

Po upływie ukresu na jaki została zawarta ostatnia umowa na czas określony powód kontynuował zatrudnienie w pozwanym zakładzie pracy (okoliczność bezsporna).

W ostatnim okresie pracy powód pracował na stanowisku głównego specjalisty. Do zadań powoda należało m.in. wykonywanie zadań związanych z realizacją projektu „pl.ID-Polska ID Karta” (zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252, zakres obowiązków- k 7-8).

Zgodnie z § 3 ust. 7 pkt 1 lit. a umowy nr (...)/S. z dnia 10 sierpnia 2011 r. powód został wyznaczony do pełnienia funkcji Kierownika Projektu i ze strony pozwanego był odpowiedzialny za bezpośredni nadzór nad realizacją przedmiotu umowy nr (...), w tym zgłaszanie uwag i zastrzeżeń, podpisywanie protokołów odbioru oraz akceptowanie udzielonych wykonawcy zamówień. Wskazana umowa była realizowana w ramach projektu „pl.ID – Polska ID – Polska ID karta, mającego na celu modernizację systemów rejestrów państwowych oraz wdrożenie elektronicznego dowodu osobistego. Centrum (...) prowadziło ten projekt na rzecz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w kompetencjach którego leżało wydawanie dowodów osobistych. MSW występowało tu jako główny użytkownik i były z nim konsultowane kwestie techniczne. Powód był też Zastępcą Kierownika Projektu (...) (umowa nr (...)/S. z dnia 10 sierpnia 2011 r. k. 67-77, decyzja- k 87-89 zeznania świadka M. Ł. k. 129-130).

W ramach ww. umowy w dniu 9 marca 2013 r. zostało udzielone wykonawcy zamówienie nr 8 (Zlecenie ZZ8). Zlecenie to dotyczyło fragmentu oprogramowania łączącego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z Komendą Policji. Polegać miało ono na takim dostosowaniu rejestru państwowego, aby można było dane przekazywać do systemu (...). Chodziło o umożliwienie przepływu informacji pomiędzy systemami. (formularz zgłoszenia zmiany k. 78-79, zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

W strukturze Centrum (...) przełożonymi byli kierownicy poszczególnych wydziałów, którzy mieli obowiązek sporządzania raportów z pracy wydziałów. Kierownicy projektów podlegali kierownikowi wydziału projektów informatycznych zgodnie z regulaminem organizacyjnym. (zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252, §11 regulaminu organizacyjnego- k 173).

Przełożonym powoda był T. Z. – kierownik wydziału projektów informatycznych, który oczekiwał od powoda szerszego raportowania. T. Z. nadzorował wszystkie projekty u pozwanego. Powód przekazywał mu informacje odnośnie zlecenia ZZ8. Od samego początku występowało bardzo duże ryzyko niedotrzymania terminu realizacji wspomnianego zlecenia. T. Z. nie zgłaszał zastrzeżeń co do sposobu raportowania powoda. Wszystkie zagrożenia były raportowane przez powoda do T. Z. i do kierownika projektu M. Ł.. Informacje o ryzyku były przekazywane do ówczesnej dyrektor (...) pani B.. (zeznania świadka T. Z. k. 152-157 zapis audio-video k. 158, zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

W kwietniu 2013 r. Ministrowie Administracji i Cyfryzacji oraz Spraw Wewnętrznych podjęli wspólną decyzję o przekazaniu realizacji projektu pl.ID do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Porozumienie miało duży wpływ na realizację projektu, przy czym był to wpływ dezorganizujący. Rozpoczął się proces przekazywania projektu z jednej instytucji do drugiej. Centrum (...) chciało przekazać MSW wszystkie umowy, jednak ministerstwo odmówiło odebrania umów. Od tej pory projektem zarządzało MSW, natomiast dokumentacja znajdowała się w Centrum (...). (...) miało wykonywać tylko działania projektowe rozpoczęte i niezakończone. Wówczas w (...) dokonano

podsumowania projektu i wszystkich ryzyk. Informacja ta została przekazana do MSW. Relacje pomiędzy instytucjami były trudne. Istniały problemy z uzyskaniem konkretnej decyzji i ze zmianą stanowisk. (zeznania świadka M. Ł. k. 129-130, zeznania świadka J. Z. k. 149-151, zeznania świadka T. Z. k. 152-157, zapis audio-video k. 158, zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252, porozumienie- k 111-112).

W tym samym czasie, w którym MSW przejęło projekt pl.ID, zmieniło się kierownictwo Centrum (...). Do tej pory w (...) odbywały się spotkania z dyrektorami, ale nowe kierownictwo pozwanego odstąpiło od tej praktyki. Po przyjeździe nowego dyrektora (...) omawiane z nim były wszystkie projekty, w tym projekt pl.ID z jego złożonością. Nowe kierownictwo nie chciało się angażować we wspomniany projekt, uważając go za problem poprzednich dyrektorów. (zeznania świadka M. Ł. k. 129-130, zeznania świadka T. Z. k. 152-157, zapis audio-video k. 158).

W (...) ograniczono raportowanie wszystkich projektów historycznych. Raporty zostały ograniczone do jednego nowego wzoru. (zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

Zastępca dyrektora M. S. dążył do tego kierownicy bieżących projektów raportowali do niego bezpośrednio, ale nie znalazło to formalnego odzwierciedlenia w żadnym dokumencie. (zeznania świadka T. Z.- k 152- 157, zapis audio-video- k 158, zeznania świadka M. S. k. 193-196, zapis audio-video k. 197).

Powodowi nie przekazano polecenia aby osobiście przekazywał informacje o realizacji zlecenia ZZ8 bezpośrednio dyrektorowi lub zastępcy dyrektora Centrum (...). Nie oczekiwano tego nawet przy projekcie (...), który był nowym projektem. (zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

N. system raportowania miał dotyczyć wyłącznie projektów nowych. Jeżeli chodzi o projekt pl.ID był on ignorowany przez kierownictwo, które nakazało mocno ograniczyć raporty w tym zakresie. Powód raportował stan bieżącej realizacji umowy nr (...)/S.. Sporządzone było też zestawienie finansowe zrealizowane przez dział finansowy. Powód udzielał informacji o realizacji zlecenia (...) T. Z., pracownikom z działu finansowego oraz M. Ł. jako kierownikowi projektu, który był też wyznaczony jako osoba odpowiedzialna za kontakty z MSW w sprawie projektu pl.ID (zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252)

Za czasów nowej dyrekcji nie było spotkań dotyczących projektu pl.ID (zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

Od marca lub kwietnia 2013 r. powód prowadził działania celem ułatwienia MSW odebrania zlecenia. J. G. rozmawiał w tej sprawie na poziomie technicznym po stronie MSW i po stronie dostawcy. Powód nie miał upoważnień formalnych, by rozmawiać z Komendantem Głównym Policji. (zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

Pismem z dnia 18 kwietnia 2013 pozwany informował Ministerstwo Spraw Wewnętrznych o niemożności dotrzymania pierwotnego terminu realizacji zlecenia ZZ-8 z uwagi na niedostępnienie przez MSW środowiska testowego (pismo- k 113).

W sprawie zlecenia ZZ-8 toczyła się korespondencja z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych. Pisma w imieniu pozwanego były podpisywane przez dyrektora (korespondencja- k 114-115, k 120-123).

Zlecenie ZZ-8 było też ujęte w dokumencie „Stan realizacji działań dla aktywnych umów Projektu pl.ID prowadzonych przez Centrum (...)” (k 116- 119)

W październiku lub listopadzie został sporządzony projekt pisma, które miał podpisać dyrektor (...) o wszystkich ryzykach, związanych z projektem pl.ID. Była tam również mowa o ryzyku niedotrzymania terminu wykonania zlecenia ZZ8. Dyrektor nie dopytywał T. Z. o szczegóły tego zlecenia. T. Z. uznał, że dyrektor zaakceptował to ryzyko. (zeznania świadka T. Z. k. 152-157 zapis audio-video k. 158).

Powód przez cały okres roku 213 sygnalizował ryzyka związane ze zleceniem ZZ-8 swoim przełożonym (korespondencja- k 9- 29, zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

Do końca roku 2013 kończyło się dofinansowanie na prowadzony projekt i nie udało się zrealizować zlecenia ZZ8. Wykonawca wykonał zlecenie i przetestował w możliwym zakresie, natomiast system S. nie był gotowy do komunikacji. Nie było gotowego środowiska, w którym wynik pracy dotyczący zlecenia ZZ8 miał działać, ale dotyczyło to wyłącznie systemu, będącego po stronie Policji. Nie udało się sprawdzić działania po fizycznym połączeniu systemów. To zagadnienie było przez powoda wielokrotnie podnoszone. Powód występował wraz z innymi pracownikami do MSW o wywarcie wpływu na Policję, ale te działania były bezskuteczne. Na spotkaniu w MSW powiedziano, że Komenda Policji może się tym zająć po Nowym Roku. (zeznania świadka M. Ł. k. 129-130, zeznania świadka J. Z. k. 149-151 zapis audio-video k. 158, zeznania świadka T. Z. k. 152-157 zapis audio-video k. 158, zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

W grudniu 2013 r. z inicjatywy T. Z. doszło do spotkania z dyrektorem (...) i jego zastępcą w obecności powoda i T. Z.. Na tym spotkaniu przedstawiono stan realizacji zlecenia ZZ8. Powód wskazał, że od strony wykonawcy zlecenie zostało wykonane, produkt został wytworzony i na tyle przetestowany, na ile wykonawca miał możliwość przetestowania. Nie został przetestowany na infrastrukturze MSW, bo ta nie zastała udostępniona. MSW o tym wiedziało od kwietnia lub maja 2013 r. Dyrektor (...) zdziwił się, że jest tak późno informowany i stwierdził, że powód powinien był wcześniej podejmować jakieś działania, żeby zakończyć to zlecenie sukcesem. Sugerował, że J. G. powinien jeździć na Policję i tam instalować oprogramowanie, czego zlecenie nie przewidywało. Powód na spotkaniu w grudniu 2013 r. zaproponował odebranie w terminie prac, wynikających z umowy nr (...)/S. i zlecenia ZZ8 na podstawie warunkowej akceptacji MSW z tym zastrzeżeniem, że usuwanie ewentualnych błędów byłoby w ramach gwarancji. (zeznania świadka T. Z. k. 152-157, zapis audio-video k. 158, zeznania świadka P. C. k. 240-243, zapis audio-video k. 252).

Ostatecznie z uwagi na to, że Policja nie była w stanie dokończyć swojego systemu do końca roku zdecydowano, że odbiór nie odbędzie się, a prace będą kontynuowane w kolejnym roku. (zeznania świadka T. Z. k. 152-157, zapis audio-video k. 158, zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

Finalnie zlecenie ZZ8 zostało odebrane w 2014 r., pomimo, że ze strony (...) było gotowe do odebrania w roku 2013. Połączenie systemów odbyło się bez poprawek. (zeznania świadka T. Z. k. 152-157, zapis audio-video k. 158, zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

W trakcie zatrudnienia powoda w pozwanym zakładzie pracy, nie były kierowane do niego zarzuty dotyczące braku inicjatywy J. G.. Przełożeni powoda nie mieli zastrzeżeń do jego pracy. Powód był bardzo doświadczonym pracownikiem, jednym z najlepszych, otrzymywał najtrudniejsze zlecenia. (zeznania świadka M. Ł. k. 129-130, zeznania świadka T. Z. k. 152-157, zapis audio-video k. 158, zeznania świadka R. P. k. 191-193, zapis audio-video k. 197, zeznania świadka D. M. k. 218-219, zapis audio-video k. 221, zeznania powoda k. 243-244, 248-251 zapis audio-video k. 252).

Powód nie był pomijany przy przyznawaniu nagród. Do końca roku 2013 decyzję o przyznaniu J. G. nagrody podejmował T. Z., zatwierdzał ją dyrektor (...). (zeznania świadka T. Z. k. 152-157, zapis audio-video k. 158, zeznania świadka P. F. k. 190-191, zapis audio-video k. 197)

U pozwanego obowiązywał regulamin premiowania określający zasady przyznawania premii regulaminowej i uznaniowej. Zgodnie z § 8 regulaminu nagroda uznaniowa może być przyznana pracownikowi za szczególne efekty pracy (regulamin- k 124- 126).

Powód otrzymał także nagrodę uznaniową w grudniu 2013r. Decyzję w tej sprawie podjął M. S. (zeznania świadka M. S. k. 193-196, zapis audio-video k. 197, potwierdzenia operacji- k 30-35, zaświadczenie- k 86).

Oświadczeniem z dnia 6 lutego 2014 r. pozwany wypowiedział powodowi umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 maja 2014 r. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy

o pracę pozwany pracodawca wskazał nienależyte wykonywanie przez powoda obowiązków pracowniczych, w szczególności:

1 przeoczenie istotnego terminu wynikającego ze zlecenia nr ZZ8, wynikającego z umowy nr (...)/S., w której powód był kierownikiem, co skutkowało niemożnością odebrania wyników prac ze względu na rak gotowego środowiska, w którym ów wynik prac miałby działać;

2 brak eskalacji zagadnienia od sierpnia do końca 2013 r.,

3 brak przygotowania alternatywnego rozwiązania zagadnienia w stosunku do zaproponowanego, polegającego na zapłacie za niedziałający i nieodebrany wynik prac wynikający z w/w umowy;

4 bierność w rozwiązywaniu tego problemu oraz podczas realizacji zadań projektowych, brak inicjatywy w realizowanych projektach, wymaganej na stanowisku Zastępcy Kierownika Projektu.

(oświadczenie o wypowiedzeniu k. 6)

Wysokość miesięcznego wynagrodzenia powoda wynosiła 10.290 zł brutto (bezsporne).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów i ich kserokopii złożonych w sprawie, w tym akt osobowych powoda. Prawdziwości i wiarygodności tychże dokumentów nie kwestionowała żadna ze stron, wobec powyższego Sąd również nie znalazł podstaw do ich podważania.

Sąd ponadto oparł się na zeznaniach świadków M. Ł., J. Z., T. Z., P. F., R. P., D. M. i powoda, którym dał wiarę w całości wobec uznania ich za spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające i znajdujące potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach.

Sąd oparł także swoje ustalenia na podstawie zeznań świadków M. S. i P. C., którym dał wiarę w części.

Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania wskazanych świadków w zakresie, w jakim twierdzili oni, iż powód nie sygnalizował problemu niemożności odebrania zlecenia (...) z powodu bierności policji. Z zeznań świadka T. Z. wynika, że w październiku lub listopadzie 2013 r. został sporządzony projekt pisma, które miał podpisać dyrektor (...) o wszystkich ryzykach związanych z projektem pl.ID, w tym o ryzyku niedotrzymania terminu wykonania zlecenia ZZ8. Ponadto z zeznań świadków M. Ł. i T. Z. jak też powoda wynika, że nowe kierownictwo nie chciało się angażować w „stare” projekty uważając je za problem poprzedniego kierownictwa. (...) raportowania wprowadzony przez zmienioną dyrekcję dotyczył projektów nowych, zaś jeżeli chodzi o projekt pl.ID i zlecenie ZZ8 to problemy związane z tym projektem były raportowane przez powoda do jego przełożonego T. Z., który był zadowolony ze współpracy z powodem i raportowania przez niego problemów, z którymi był zaznajomiony. Dodatkowo, znajdujące się w aktach pisma podpisane przez dyrektora w osobie P. C. wprost zaprzeczają jego słowom, aby nie miał wiedzy o problemach ze zleceniem ZZ-8, zaś jego słowom, że podpisywał pisma nie czytając, Sąd nie dał wiary. Sąd nie dał też wiary świadkom w tym zakresie, w jakim utrzymywali, że obowiązkiem powoda było bezpośrednie raportowanie do pana S. również w zakresie zlecenia ZZ8 z uwagi na brak potwierdzenia tej okoliczności w zeznaniach pozostałych świadków i regulaminie organizacyjnym.

Sąd odmówił świadkom wiary także w tej części, w jakiej negatywnie oceniali pracę powoda. Z materiału dowodowego wynika, że powód był sumiennym i rzetelnym pracownikiem, przełożeni nie mieli do niego żadnych zastrzeżeń, a nawet otrzymywał nagrody, przy czym należy podkreślić, że nagroda w uznaniowa w grudniu 2013r została mu przyznana przez M. S., co również stoi w sprzeczności z twierdzeniami świadków o złej pracy powoda.

Sąd Rejonowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany pracodawca, uzasadniając wypowiedzenie, wskazał szereg przyczyn, które stanowiły podstawę rozwiązania z powodem umowy o pracę. Głównym problemem stała się zatem ich ocena, zgodnie z kryteriami autentyczności, konkretności oraz zasadności, pod rygorem uznania, że wypowiedzenie zostało dokonane niezasadnie i tym samym jest dotknięte wadą zgodnie z treścią art. 45 k.p.

Wypowiedzenie umowy o pracę stanowi zwykły sposób jej rozwiązania. Przyczyna wypowiedzenia nie musi zatem charakteryzować się znaczną wagą, nadzwyczajną doniosłością, czy też powodować szkód po stronie pracodawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 sierpnia 2007 roku, sygn. akt I PK 79/07, Monitor Prawa Pracy z 2007 roku, Nr 12, str. 651). Nie oznacza to jednak – zgodnie z utrwalonym dorobkiem orzecznictwa i doktryny – przyzwolenia na arbitralne, dowolne i nieuzasadnione lub sprzeczne z zasadami współzycia społecznego wypowiedzenie umowy o pracę. Skuteczność wypowiedzenia zależy bowiem nie tylko od spełnienia formalnego wymagania wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie, lecz również od tego, czy wskazana przez pracodawcę przyczyna jest prawdziwa, rzeczywista i uzasadniona w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. Naruszeniem art. 30 § 4 k.p. jest brak wskazania przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę, ujęcie jej w sposób zbyt ogólnikowy, a także podanie innej przyczyny niż uzasadniająca rozwiązanie umowy o pracę, a więc wskazanie przyczyny "nierzeczywistej" (wyr. SN z 07.04.1999 r., I PKN 645/98, OSNAPiUS 2000/11/420; wyr. SN z 13.04.1999 r., I PKN 4/99, OSNAPiUS 2000/12/461). Naruszenie art. 30 § 4 k.p. może polegać również na niewskazaniu w ogóle przyczyny rozwiązania umowy o pracę lub na pozornym, niewystarczająco jasnym i konkretnym jej uwidocznieniu. Kwestia dostatecznie konkretnego i zrozumiałego dla pracownika wskazania przyczyny jest podlegającą ustaleniu okolicznością faktyczną (wyr. SN z 19.01.2000 r., I PKN 481/99, OSNAPiUS 2001/11/373).

Z kolei niepodanie przyczyny lub niewłaściwe jej podanie stanowi naruszenie prawa i uprawnia pracownika do dochodzenia roszczeń z art. 45 § 1 k.p.

Należy mieć na uwadze, że ciężar dowodu w zakresie wykazania okoliczności wskazanych w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę spoczywa na pozwanym pracodawcy (art. 6 kc). Wykazując zasadność wypowiedzenia, pracodawca musi przedstawić dowody potwierdzające prawdziwość i zasadność jego przyczyny.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, „oceny podanej w wypowiedzeniu przyczyny pod względem jej konkretyzacji należy dokonywać z perspektywy adresata oświadczenia pracodawcy - czyli pracownika. To pracownik ma wiedzieć i rozumieć, z jakiego powodu pracodawca wypowiedział mu umowę o pracę” (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2005 roku, sygn. akt I PK 178/04, L.).

Odnosząc powyższe rozważania do ustalonego w sprawie stanu faktycznego należy zauważyć, iż pracodawca nie wykazał, iż wskazana przez niego w punkcie 1 przyczyna złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu była prawdziwa. Po pierwsze powód nie przeoczył terminu wynikającego ze zlecenia ZZ8, wynikającego z umowy nr (...)/S.. Z zebranych w sprawie dowodów wynika, iż J. G. był świadomy niemożności odebrania wyników prac w tym zlecenia ZZ8 do końca 2013 r., jednak nieodebranie wyników prac do wspomnianej daty nie wynikało z jego opieszałości czy nienależytego wykonywania obowiązków pracowniczych. Wykonawca z umowy nr (...)/S. zrealizował zlecenie i przetestował w takim zakresie, w jakim było to możliwe bez zaangażowania Policji, w środowisku której wynik pracy dotyczący zlecenia ZZ8 miał działać. Tak więc nie udało się sprawdzić działania oprogramowania po fizycznym połączeniu systemów. Powód, który w sposób prawidłowy wykonywał swoje obowiązki pracownicze występował wraz z innymi pracownikami do MSW o wywarcie wpływu na beneficjenta systemu, ale te działania były bezskuteczne. Na spotkaniu w MSW zostało ustalone, że Komenda Policji może się tym zająć dopiero po Nowym Roku, co stało się faktem, albowiem sporne zlecenie zostało odebrane na początku 2014 r.

Przyczyna wskazana jako „brak eskalacji zagadnienia od sierpnia do końca 2013 r.” jest niekonkretna. Nie precyzuje, co pracodawca rozumie pod pojęciem eskalacji w podanym przedziale czasu. Można wyłącznie domyślać się, że pod przyczyną wskazaną w punkcie 2 wypowiedzenia należy rozumieć przekazywanie informacji dotyczących realizacji umowy nr (...)/S. czy też dodatkowego zlecenia ZZ8 swoim przełożonym. W takim rozumieniu tego sformułowania jest ona również nieprawdziwa. Z zeznań świadka T. Z. – bezpośredniego przełożonego powoda i z zeznań J. G.

wynika, że powód prawidłowo raportował do T. Z., pracownikom z działu finansowego oraz M. Ł. jako kierownikowi projektu. W kwietniu 2013 r., kiedy podjęto decyzję o przekazaniu realizacji projektu z pl.ID do MSW, zmieniło się kierownictwo (...), które wprowadziło nowy system raportowania, zgodnie z którym kierownicy projektów mieli raportować do dyrektora czy zastępcy dyrektora ds. prowadzonych projektów. Należy jednak mieć na względzie, iż nowa procedura relacjonowania prac projektowych dotyczyła projektów nowych. Nowe kierownictwo nie chciało się angażować w projekt pl.ID, uważając go za problem poprzednich dyrektorów, stąd też zmiany w raportowaniu nie dotyczyły projektu pl.ID a zatem również realizacji zlecenia ZZ8. Dodatkowo wskazać należy, że dyrektor Centrum (...) osobiście podpisywał pisma do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w tej sprawie, a ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie jest jasne jakiego jeszcze rodzaju działań i aktywności oczekiwał pracodawca od powoda w tym zakresie.

Niezrozumiała i niekonkretna jest także przyczyna wskazana w pkt 3 wypowiedzenia sformułowana jak „brak przygotowaniu przez powoda alternatywnego rozwiązania zagadnienia w stosunku do zaproponowanego, polegającego na zapłacie za nieudziałający i nieodebrany wynik prac wynikający z w/w umowy”. Nie jest ona także prawdziwa. Wbrew twierdzeniom pracodawcy powód nie proponował zapłaty za nieudziałający wynik prac. Jak wynika z materiału dowodowego, powód na spotkaniu w grudniu 2013 r. zaproponował odebranie w terminie prac, wynikających z umowy nr (...) /S. i zlecenia ZZ8 na podstawie warunkowej akceptacji MSW z tym zastrzeżeniem, że usuwanie ewentualnych błędów byłoby w ramach gwarancji. Pracodawca nie zdecydował się na takie działanie. Niezrozumiałe jest jednak jakiej innej propozycji pracodawca oczekiwał od powoda. Pozwany reprezentowany przez fachowego pełnomocnika nie wykazał ponadto w toku procesu, aby propozycja powoda miała być tak naganna, że uzasadniła rozwiązanie umowy o prace z tej przyczyny. Warty wspomnienia jest, iż wykonawca przeprowadził w możliwym zakresie testy oprogramowania, które stworzył w ramach umowy nr (...) /S., zatem wbrew twierdzeniu zawartym w punkcie 3 oświadczenia o wypowiedzeniu, pozwany nie miał do czynienia z nieudziałającym wynikiem prac, a jedynie z oprogramowaniem nieprzetestowanym w środowisku, w którym miało działać, z przyczyn nieależących po stronie powoda.

Ogólna i niekonkretna jest także przyczyna wskazana w punkcie 4 wypowiedzenia. Pracodawca zarzuca w niej „bierność w rozwiązywaniu tego problemu oraz podczas realizacji działań projektowych, brak inicjatywy w realizowanych projektach, wymaganej na stanowisku Zastępcy Kierownika Projektu”. Pracodawca wspomina o bierności w rozwiązywaniu problemu jednak nie precyzuje, jakiego problemu dotyczą jego zarzuty, a ponadto nie konkretyzuje, na czym polega brak inicjatywy powoda w realizowanych projektach. Jeżeli wspomniany zarzut miałby dotyczyć bierności i braku inicjatywy przy realizowaniu w terminie umowy nr (...) /S. i zlecenia ZZ8, to przyczyna nr 4 jest również przyczyną nieprawdziwą. Z ustaleń stanu faktycznego wynika, że od marca lub kwietnia 2013 r. powód prowadził działania celem ułatwienia MSW odebrania zlecenia. J. G. rozmawiał w tej sprawie na poziomie technicznym po stronie MSW i po stronie dostawcy. Powód nie miał jednak upoważnień formalnych, by rozmawiać z przedstawicielami Policji celem przeprowadzenia testów w środowisku, w jakim miały działać rozwiązania zaimplementowane ze zlecenia ZZ8 i umowy nr (...) /S.. Nie udało się sprawdzić działania oprogramowania po fizycznym połączeniu systemów. To zagadnienie było przez powoda wielokrotnie podnoszone. J. G. występował wraz z innymi pracownikami do MSW o wywarcie wpływu na Policję, ale te działania były bezskuteczne. Na spotkaniu w MSW powiedziano, że Komenda Policji może się tym zająć po Nowym Roku i rzeczywiście odebranie prac ze zlecenia ZZ8 i umowy nr (...) /S. nastąpiło w 2014 r. Z powyższego jasno wynika, że powód nie był bierny w rozwiązywaniu zaistniałego problemu, o ile tej materii dotyczył zarzut pozwanego pracodawcy. Jednocześnie z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powód był cenionym i sumiennym pracownikiem, nie było zastrzeżeń do wykonywanej przez niego pracy, dostawał najtrudniejsze projekty, był przez pracodawcę nagradzany. Z tych względów przyczyna wskazana w punkcie 4 oświadczeniu o wypowiedzeniu była nie tylko mało konkretna, ale również nieprawdziwa

Reasumując, wskazane przez pozwanego pracodawcę przyczyny wypowiedzenia są konkretna, zaś pracodawca na którym spoczywał ciężar dowodu nie wykazał ich prawdziwości, co skutkuje uznaniem powództwa za zasadne.

Mając powyższe na względzie, Sąd na mocy art. 45 § 1 k.p. w zw. z art. 471 k.p. zasądził na rzecz powoda dochodzone przez niego odszkodowanie w kwocie 30.870,00 zł, wobec faktu, iż wysokość tego odszkodowania nie była między stronami sporna.

W myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanego zwrot kosztów procesu, związanych z zastępstwem procesowym, w kwocie 60 zł, stosownie do § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013 r. poz. 461 tekst jednolity), obowiązującej w wersji z chwili wniesienia pozwu.

Mając na uwadze dyspozycję art. 4772 § 1 zd. 1 k.p.c., który stanowi, iż zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części, nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika, Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 10.290 zł, stanowiącej równowartość miesięcznego wynagrodzenia powoda.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji wyroku.